

Οι γερμανικές οφειλές προς την Ελλάδα και η στάση των ελληνικών κυβερνήσεων

Αθήνα, 16.9.2012

Οι οφειλές σε τίτλους:

- 1. Επανορθώσεις** για τις καταστροφές, λεηλασίες και διαρπαγές στις υποδομές του κράτους. Αυτές ανέρχονται στο ποσό των 7.1 δισ. δολαρίων, όπως τις καθόρισε η Διασυμμαχική Επιτροπή του 1946 και αντιστοιχούν σήμερα στο ποσό των 108,43 δισ. ευρώ, χωρίς τους τόκους.
- 2. Αποζημιώσεις** των θυμάτων και των συγγενών των θυμάτων. Μετά την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης περί ετεροδικίας της Γερμανίας στις 3.2.2012 η υπόθεση αυτή έγινε αντικείμενο διακρατικών διαπραγματεύσεων.
- 3. Το κατοχικό δάνειο**, ύψους 3,5 δισ. δολαρίων, που σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 54 δισ. ευρώ, χωρίς τους τόκους. Με τους τόκους ανέρχεται στα 303 περίπου δισ ευρώ. Δεν συνδέεται με τις άλλες απαιτήσεις. Είναι κανονικό δάνειο και είναι αμέσως απαιτητό.
- 4. Οι πολιτιστικοί μας θησαυροί** που λεηλατήθηκαν, καταστράφηκαν ή κλάπηκαν κατά τη διάρκεια της κατοχής.
Υπάρχουν ακόμη οφειλές της Γερμανίας προς την Ελλάδα και από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο.
Η προσπάθεια του Εθνικού Συμβουλίου, του Δικτύου των Μαρτυρικών πόλεων και χωριών και οι ενέργειες των Συλλόγων των θυμάτων ανέδειξε μετά από σκληρούς και ανυποχώρητους αγώνες δεκαοχτώ ολόκληρων χρόνων, με την ίδρυση του Εθνικού Συμβουλίου το 1996, το ύψιστο αυτό εθνικό θέμα, που τελικά απασχολεί πια ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, τα κόμματα, τη Βουλή και την κυβέρνηση. Το 2014 σχηματίστηκε για το θέμα η Διακομματική Επιτροπή της Βουλής. Και μόνο αυτό το γεγονός αποτελεί μια πολύ θετική εξέλιξη, πάνω στην οποία συνεχίζεται η όλη προσπάθεια.

Οι οφειλές πιο αναλυτικά:

Την 1η Απριλίου 2012 το Υπουργείο Εξωτερικών της Γερμανίας δήλωσε απροκάλυπτα:

«Η Γερμανία κατέβαλε από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στο πλαίσιο της Συμφωνίας του 1946 για την Διασυμμαχική Υπηρεσία Αποζημιώσεων των Παρισίων, αποζημιώσεις και για την Ελλάδα και στήριξε την χώρα έμπρακτα στην ανοικοδόμησή της. Εξήντα πέντε χρόνια μετά το τέλος του Πολέμου και έπειτα από δεκαετίες ειρηνικής, γεμάτης εμπιστοσύνης, συνεργασίας της Γερμανίας με την Ελλάδα και στενής σχέσης μας στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, το ερώτημα των αποζημιώσεων από την σκοπιά της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης δεν αποτελεί πλέον θέμα».

Η παραπάνω δήλωση αποσιωπά τελείως την υποχρέωση της Γερμανίας να πληρώσει το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο, και αποφεύγει να αναφέρει συγκεκριμένα τι και πότε η Γερμανία πλήρωσε για τις πολεμικές αποζημιώσεις στο πλαίσιο της Συμφωνίας των Παρισίων του 1946.

Επειδή, όπως τονίσαμε, υπάρχει σύγχυση στο θέμα αυτό είναι χρήσιμο να γίνει μια συνοπτική περιγραφή των απαιτήσεων της Ελλάδας απέναντι στη Γερμανία, όπως αυτές κατατέθηκαν επίσημα από τον πρόεδρο του Εθνικού Συμβουλίου Διεκδίκησης

των Οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα Μανώλη Γλέζο, στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων, στις 27.7.2011.

A) Προς το Δημόσιο:

Τους αρχαιολογικούς θησαυρούς, τις επανορθώσεις για την καταστροφή της ελληνικής οικονομίας, ύψους 7.100 δις δολαρίων και το αναγκαστικό δάνειο ύψους 3.500 δις δολαρίων αγοραστικής αξίας 1938 και για τα 2 ποσά.

Συγκεκριμένα:

1. Η επιστροφή των αρχαιολογικών θησαυρών και των έργων Τέχνης, καταγεγραμμένα από τη Δ/ση Αρχαιοτήτων και Ιστορικών Μνημείων και από το Τμήμα Αρχαιολογίας Παν/μίου Αθηνών.
2. Η Διασυμμαχική Επιτροπή 19 χωρών της Ευρώπης, στο Παρίσι, το 1946 που καταλόγισε να πληρώσει η Γερμανία στην Ελλάδα για τις καταστροφές στην οικονομία της, το ποσό των 7.100 δις δολ., αγοραστικής αξίας 1938, αντί του ποσού των 14.500 δις δολ. που ζήτησε η Ελλάδα, σημερινή αξία σε ευρώ 108 δις χωρίς τους τόκους.
3. Το αναγκαστικό δάνειο: Το υπόλοιπο (πλήρωσαν στο τέλος της κατοχής 2 μικρές δόσεις), ύψους 3.500 δις δολ., σημερινής αξίας 54 δις ευρώ χωρίς τους τόκους.¹

B) Η καταστροφή της οικονομίας της Ελλάδας:

Η πραγμάτωσή της επήλθε: 1. Με την αρπαγή του 51% των μετοχών των ΔΕΚΟ και όλων των μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων. 2. Με τη διατροφή των στρατευμάτων κατοχής: Σύνολο 670.000 στρατός (Γερμανικός, Ιταλικός, Βουλγαρικός). Ακόμη και με τη διατροφή της στρατιάς του Ρόμελ, του Africa Corps, (κατ' εξαίρεση, μόνο η Ελλάδα!). Η διατροφή ανήλθε σε 8 δις δρχ., το μήνα. 3. Με τα πλαστά χαρτονόμισμα (Reichskreditkassenscheine) είχαμε άμεση λεηλασία επιχειρηματιών, άμεση λεηλασία ελληνικού χρήματος. Έγινε εξαγορά του με 530.894 χρυσές λίρες Αγγλίας, τον Αύγουστο του 1941. 4. Με τη ληστεία νομισμάτων: Δεκάρικά, εικοςάρικα, τάλιρα, 37.77 τόνοι. Πλήρωσαν μόνο 104 χρυσές λίρες!) και πήραν ασήμι 18μυση τόνους. Από τα 2δραχμα, 1δραχμα, 20λεπτα, 10λεπτα πήραν 64.5 τόνους. Πλήρωσαν μόνο 5μυση χρυσές λίρες (!!!) και πήραν συνολικά 73 τόνους χαλκού. 5. Με το αναγκαστικό δάνειο, με ρηματική διακοίνωση στις 23.3.1942, που επιβλήθηκε στην Ελλάδα και είχε αναδρομική ισχύ από 1.1.1942. Υπόλοιπο, 3.5 δις δολ. αγοραστικής αξίας του 1938. 6. Με τις δημεύσεις: Το 10% της αγροτικής παραγωγής. - Επιτάξεις: Σχολεία, νοσοκομεία, ξενοδοχεία, οικήματα. - Κατασχέσεις: Μέσα συγκοινωνίας και μεταφοράς = Σιδηρόδρομοι, πλοία, αυτοκίνητα, ποδήλατα, ακόμη και ζώα, άλογα, μουλάρια, γαϊδουριά. 7. Με τις αμέτρητες αρπαγές και ληστείες οικιών, καταστημάτων, σε όλη την Ελλάδα.

¹ Πρόσφατες έρευνες Γερμανών ιστορικών αναβάζουν το κατοχικό δάνειο σε 70 δισεκατομμύρια Ευρώ. Βλ. σχετικά: Γερμανικές αποζημιώσεις, στο www.damonpontos.gr.

Σημειώνουμε ότι με τους πρόχειρους υπολογισμούς των οικονομολόγων-μελών του Εθνικού Συμβουλίου, το σύνολο των γερμανικών οφειλών προς το Δημόσιο ανέρχεται περίπου στο ιλιγγιώδες ποσό των 1 τρις και 200 δις ευρώ!

Γ) Προς τα θύματα:

89 αναγνωρισμένα ολοκαυτώματα. Ολόκληρη η Ελλάδα είναι ένα ολοκαύτωμα-νεκροταφείο αμέτρητων μαρτυρικών πόλεων, 13.1/2 % του ελληνικού πληθυσμού ήταν ο φόρος αίματος.

Δ) Έκθεση Γερμανών ιστορικών, φίλων του Εθνικού Συμβουλίου.

Στην ανωτέρω έκθεση του Εθνικού Συμβουλίου θα προσθέσουμε:

1. Αποσπάσματα από μελέτη Γερμανών επιστημόνων, που συμπληρώνει την έκθεση του Εθνικού Συμβουλίου:

"Πράγματι οι Γερμανοί Ναζί καταλήστεψαν την Ελλάδα.

Έως τις αρχές Ιουνίου 1943 ήταν αποθηκευμένες στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης τεράστιες ποσότητες από τα μέταλλα χρώμιο, ψευδάργυρο, κασσίτερο, χαλκό, μόλυβδο, έτοιμο να σταλούν στη Γερμανία. Επιπρόσθετα οι διευθυντές των γερμανικών βιομηχανιών έβαλαν κάτω από τον έλεγχο τους όλη την παραγωγή σε βιομηχανικά μέταλλα αυτής της χρονιάς, όπως βωξίτη, μαγγάνιο, νικέλιο, μολυβδαίνιο, και σιδηροπυρίτη. Έτσι η αξία όλων αυτών των πρώτων υλών της χρονιάς, που μεταφέρθηκαν στη Γερμανία, ανέβηκε στο ποσό από 45 σε 50 εκατ. γερμανικά μάρκα.

Όμως δεσμεύτηκαν και μεταφέρθηκαν στη Γερμανία ακόμη και τεράστιες ποσότητες πετρελαίου και κάρβουνου (10,000 τόνοι), καθώς επίσης και τα σημαντικότερα αγροτικά εξαγωγίμα προϊόντα, ανάμεσα στα οποία:

71.000 τόνοι σταφίδες, 18.000 τόνοι ελαιόλαδο, 7.000 τόνοι βαμβάκι, 3.500 τόνοι ζάχαρη, 3.000 τόνοι ρύζι, και 305 τόνοι κουκούλια μεταξιού. Πέρα απ' αυτά οι επιφορτισμένοι αξιωματικοί για τα οικονομικά κατέσχεσαν τα μηχανήματα της πολεμικής βιομηχανίας του Μποδοσάκη και μεγάλο μέρος των τραίνων του ΟΣΕ.

Η σημαντικότερη όμως λεία ήταν ο καπνός. Κάτω από τη διεύθυνση του διευθυντή της καπνοβιομηχανίας Reemtsma Otto Lose κατασχέθηκε και μεταφέρθηκε στη Γερμανία όλη η παραγωγή ανατολίτικου καπνού των ετών 1939 και 1940. Επρόκειτο για 85.000 τόνους ανατολίτικου καπνού αξίας 175 εκατ. γερμανικών μάρκων, που επήρκεσαν για τη γερμανική κατανάλωση μιας ολόκληρης χρονιάς. Το ποσό αυτό απέφερε για το γερμανικό δημόσιο ένα κέρδος σε φόρους της τάξεως του 1.4 δισ. γερμανικών μάρκων (RM)..." (σελ. 5)

"Έως την 1 Σεπτεμβρίου 1944 δημεύτηκαν και μεταφέρθηκαν στην Γερμανία 126.000 τόνοι χρώμιο, 91.000 τόνοι βωξίτης, 71.000 τόνοι νικέλιο, 14.000 τόνοι μαγνήσιο, 44.000 τόνοι σιδηροπυρίτης, και 71.000 τόνοι μολυβδαίνιο.² Κοντά σ' αυτά προστέθηκαν και 30.000 τόνοι ανατολίτικος καπνός, για την προμήθεια των

² τελική έκθεση του τμήματος εξόρυξης μεταλλευμάτων της στρατιωτικής υπηρεσίας για την οικονομία της Ελλάδας στη υπηρεσία OKW από 10.09.1944. Εκδόθηκε ως ντοκουμέντο, νούμερο 16, εκδοθέν από τον κ. Martin Seckendorf στο βιβλίο του: *Η κατοχική πολιτική του γερμανικού Φασισμού στη Γιουγκοσλαβία και την Ελλάδα*, σ. 361. Το έγγραφο στάλθηκε από τον οικονομολόγο, ιστορικό καθηγητή Karl Heinz Roth.

γερμανικών εργοστασίων σιγαρέτων και πολλές άλλες αγροτικές πρώτες ύλες για τη γερμανική βιομηχανία". (σελ 12)

2. Οι πραγματικές απώλειες των Ελλήνων κατά την κατοχή σε σύγκριση με άλλες χώρες:

Μια άγνωστη πλευρά της προσφοράς αίματος των Ελλήνων στον αγώνα κατά των Ναζί:

Σύμφωνα με υπολογισμούς του Εθνικού Συμβουλίου οι απώλειες των Ελλήνων πολιτών δεν είναι 300.000, όπως κυκλοφορεί ευρέως, ακόμη και στην Ελλάδα, αλλά 1.106.922. Αυτός ο αριθμός αναγράφεται στη Μαύρη Βίβλο, που εξέδωσε το Εθνικό Συμβούλιο.³

Ο υπολογισμός γίνεται με βάση τον πληθυσμό που είχε η Ελλάδα το 1940, ο οποίος ανερχόταν στα 7.344.860 άτομα, το 1944 κατήλθε στα 6.805.000 και το 1947 στα 7.367.405, ενώ έπρεπε να ξεπεράσει τα 8.500.000.⁴

Από γερμανικής πλευράς, δηλαδή με γερμανικές πηγές, τα θύματα ανέρχονται στις 520 χιλιάδες. Αυτά με βάση τα γερμανικά ντοκουμέντα.⁵

Οι απώλειες της Ελλάδας, είτε με τους υπολογισμούς του Εθνικού Συμβουλίου, είτε με τους υπολογισμούς των Γερμανών, ήταν με την αναγωγή τους σε ποσοστά: 13,5%. Συγκριτικά και αναλογικά της Ρωσίας 10% και της Πολωνίας 8%.

Η πρόσφατη απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης στις 3 Μαρτίου 2012, είναι υπέρ της ετεροδικίας, δηλαδή υπέρ της Γερμανίας. Έτσι σταματά μια για πάντα κάθε διεκδίκηση για τις αποζημιώσεις των συγγενών των θυμάτων από τους ίδιους και μόνο τα κράτη μπορούν να προβούν στις διεκδικήσεις αυτές. Κι' εδώ ακόμη δεν σταματούν οι διεκδικήσεις, γιατί πέρα από το γεγονός ότι το κράτος πρέπει να τις διεκδικήσει, ισχύει πάντοτε το ηθικό και πολιτικό θέμα.

Παραμένουν όμως ανοιχτές οι άλλες απαιτήσεις, δηλαδή οι αποζημιώσεις για τις υλικές υποδομές και οι διεκδικήσεις για το κατοχικό δάνειο και τους αρχαιολογικούς θησαυρούς.

Αυτές ρυθμίζονται διακρατικά. Δηλαδή πρέπει να τις ζητήσει η ελληνική κυβέρνηση. Το κατοχικό δάνειο είναι μια συμβατική υποχρέωση της Γερμανίας, την οποία ο ίδιος ο Χίτλερ αναγνώρισε. Μάλιστα επί Χίτλερ δόθηκαν δύο μικρές δόσεις.

Από τα παραπάνω είναι καθαρό ότι η δήλωση της Γερμανίας ότι «το ερώτημα των αποζημιώσεων από την σκοπιά της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης δεν αποτελεί πλέον θέμα», είναι ωμή άρνηση της να αναγνωρίσει τις υποχρεώσεις της προς την Ελλάδα. Η Γερμανία εκμεταλλεύεται την σημερινή κατάσταση της, όπως έχει εκμεταλλευτεί

³ Ο υπολογισμός του Εθνικού Συμβουλίου διεκδίκησης των οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα, που αναγράφεται στη *Μαύρη Βίβλο*, που εξέδωσε, γίνεται με βάση τον πληθυσμό που είχε η Ελλάδα το 1940, που ανερχόταν στα 7.344.860 άτομα. Το 1944 κατήλθε στο 6.805.000 και το 1947 στα 7.367.405, ενώ έπρεπε να ξεπεράσει τα 8.500.000.

⁴ Βλ. *Μαύρη Βίβλος*, σ. 126, και σχετικά στο ιστολόγιο του Εθνικού Συμβουλίου: www.holocaust.gr και το ιστολόγιο: www.damonprontos.gr, φάκελος: Γερμανικές επανορθώσεις. Εκεί μπορεί να ανατρέξει, όποιος θέλει να μάθει την πραγματική αλήθεια.

⁵ Γερμανικά ντοκουμέντα υπολογίζουν τον πληθυσμό της Ελλάδας σε 6.990.000 άτομα. Το ποσοστό των απωλειών είτε με τον ένα υπολογισμό είτε με τον άλλο είναι 13,5%. Το υψηλότερο ποσοστό αίματος από τις κατεχόμενες χώρες κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

από τον πόλεμο μέχρι σήμερα την δύναμη της απέναντι στην Ελλάδα και τις απαράδεκτες υποχωρήσεις Ελλήνων πολιτικών.

Αν είχαμε μια πατριωτική κυβέρνηση και όχι Κουίσλινγκ, τότε θα παίρναμε αυτά τα χρήματα που χωρίς τόκο ανέρχονται στα 56 δισεκατομμύρια Ευρώ, ενώ οι αποζημιώσεις για τις υποδομές στις 108,44 δισεκ. Ευρώ περίπου.

Ακόμη κι' αν αρνιόταν η γερμανική κυβέρνηση (που τελικά αρνήθηκε), θα μπορούσαμε να απευθυνθούμε στους διεθνείς οργανισμούς, οι οποίοι θα μας δικαίωναν.

Επαναλαμβάνω: Αν είχαμε πατριωτική κυβέρνηση θα τα διεκδικούσαμε και θα τα παίρναμε σίγουρα ή θα αναγκαζόταν από τα πράγματα η γερμανική κυβέρνηση να προβεί σε διαπραγματεύσεις με την ελληνική κυβέρνηση.

Το πρόβλημα λοιπόν συμπυκνώνεται σε μια μόνο λέξη: **Υ π ο τ έ λ ε ι α** όλων των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων, οι οποίες ποτέ δεν τις διεκδίκησαν αποτελεσματικά.

Παρ' όλ' αυτά ο Ελληνικός Λαός επιμένει να θεωρεί ότι οι απαιτήσεις της Ελλάδας και του Λαού της δεν είναι ΑΙΤΗΜΑ, είναι ανυποχώρητο ΔΙΚΑΙΩΜΑ. Δε ζητιανεύουμε, απαιτούμε η Γερμανία να πληρώσει αυτά που οφείλει στην Ελλάδα, ως χρέος απέναντι στη λογική, στο δίκαιο, στην ιστορία και στον εαυτό της.

Ο Γερμανικός Λαός οφείλει να γνωρίζει ότι στη σκέψη μας και στις ενέργειές μας δεν πρυτανεύει η εκδίκηση για όσα ανήκουστα εγκλήματα έχουν διαπραχτεί από τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής σε βάρος μας. Αντίθετα γνώμονάς μας είναι η αποκατάσταση του δικαίου και η ανάπτυξη της φιλίας ανάμεσα στους Λαούς μας.